

samlede Beløb af Afgift og paaløbne Dagsrenter skal overgives til Incasso og maa under Inkassationen ikke forøges med andre Tillæg end de sædvanemæssige Renter og Omkostninger ved retslig Inddrivelse af Gældsbeløb. Da *Finansministeren* kunde tiltræde Hovedtrækkene i Forslaget og lovede ved 3. Behandling at stille Ændringsforslag i den angivne Retning, tog Lemvigh-Müller sit Ændringsforslag tilbage. Det af Ministeren ved 3. Behandling stillede Ændringsforslag, hvis Ordlyd findes foran under Punkt 3, vedtoges uden Afstemning. — Det saaledes ændrede Lovforslag vedtoges ved 3. Behandling i *Folketinget* med 68 St. mod 52 (Socialdemokrater, Radikale, det frisiddede Landsparti, Holstein og Lemvigh-Müller). *Lands-tinget* vedtog Lovforslaget i Folketingets Affattelse med 34 St. mod 27 (Socialdemokrater, Radikale og Bunch; Schovelin undlod at stemme). *Socialdemokraterne* stemte imod Loven, fordi den forøger den indirekte Beskatning. *De Radikale* erklærede sig rede til at medvirke ved en Omdannelse af Restaurationsskatten, saaledes at den alene kom til at hvile paa det virkelige Luksusforbrug paa Restaurationerne, men da Flertalspartierne fastholdt det nuværende Grundlag for Skatten, stemte de Radikale imod Loven.

Skatteindtægten er auslaaet til ca. 20 Mill. Kr. aarlig.

6. Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m. (Finansministeren). [A. Sp. 5183—C. Sp. 1553, 1701].

Fremsat i *Folketinget* $21\frac{1}{2}$ (F. Sp. 4203). 1. Beh. $\frac{1}{3}$ (F. Sp. 4575). Henvist til Udvalget ang. Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922 om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m. (se pag. 87). Betænkning (B. Sp. 2679) afgiven $\frac{19}{4}$. (Ordfører: Jensen [Broby]). 2. Beh. $\frac{21}{4}$ (F. Sp. 6170). 3. Beh. $\frac{21}{4}$ (F. Sp. 6245). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{25}{4}$ (L. Sp. 1356). 2. Beh. $\frac{25}{4}$ (L. Sp. 1400). 3. Beh. $\frac{25}{4}$ (L. Sp. 1413). Loven stadfæstet 1. Maj 1923. (Lov-Tid. Nr. 219).

Loven af 12. Juni 1923, der indførte Chokoladeskatten, var tidsbegrænset til 1. Juli 1923. Da imidlertid Statens finansielle Stilling ikke tillader at give Afkald paa de ca. 10 Mill. Kr., som Skatten indbringer aarlig (jfr. Indledning til Loven om Restaurationsskatten under Nr. 5), fremsatte Finansministeren Forslag til Lovens fortsatte Gyldighed med enkelte Ændringer, som navnlig tager Sigte paa at give *Lempelser for*